

ΑΡΘΡΟ

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΜΙΧΕΛΑΚΗ**
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η... «χρυσή εποχή» του κ. Σημίτη

Από συγγραφέας αρθρογράφος κι από κρινόμενος σε κριτή επιχειρεί να εμφανιστεί ο πρώην πρωθυπουργός Κ. Σημίτης. Θα μπορούσε, βέβαια, αντί να τυρβάζει περί πολλά, να εξηγήσει, από πρώτο χέρι, τα όσα έγιναν και δεν έγιναν τον καιρό που κυβερνούσε. Να πει για τα εθνικά μας ζητήματα που έβαψε στο γκρίζο, τα σκάνδαλα, που φύτευαν σαν μανιτάρια, τα μπισσαρδεμένα οικονομικά στοιχεία που άφησε πίσω του. Να εξηγήσει τα όσα διέπραξαν ο ίδιος, οι υπουργοί και οι οικονομικοί σύμβουλοί του και να φωτίσει τις σκιές που σημάδεψαν την πρωθυπουργική του θητεία. Εκείνα άλλωστε τα ξέρι καλά και θα μπορούσε να τα πει καλύτερα από όλους.

Θα μπορούσε, πρώτα απ' όλα, να πει για το μεγαλύτερο πολιτικό και οικονομικό σκάνδαλο της μεταπολεμικής Ελλάδας, που διαπράχθηκε στις μέρες του. Για τις φαινές ιδέες -ποινών άραγε;- που τον έκαναν να λειτουργεί σαν κοινό «παπαγαλάκι», παρασύροντας πάνω από 1,5 εκατομμύριο πολίτες να επενδύσουν τις οικονομίες τους στο Χρηματιστήριο και να χάσουν περισσότερα από 100 δισ. ευρώ. Αλλά και για την αποκάλυπτη χειραγώγηση της Σοφοκλέους, με την αθρόα αγορά μετοχών από τη ΔΕΚΑ και τα Ασφαλιστικά Ταμεία, που κατέληξε σε τεράστια διασπάθιση δημόσιου χρήματος.

Θα μπορούσε, ακόμη, να περιγράψει την εκτόξευση του κόστους των Ολυμπιακών Αγώνων, που περιέργως αμφισβητεί ο κ. Στουρνάρας. Μπορεί, όμως, να πει, τουλάχιστον, για τις περιέργες καθυστερήσεις, τις απευθείας αναθέσεις, τις αδιαφανείς διαδικασίες και, τελικά, τις αδικαιολόγητες οικονομικά υπερβάσεις. Πώς εξηγείται -για παράδειγμα- η εκτόξευση του κόστους κατασκευής του Διεθνούς Κέντρου Ραδιοτηλεόρασης από τα 30 στα 103 εκατ. ευρώ, της επισκευής του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας από τα 3,3 στα 29 εκατ. ευρώ και του Ολυμπιακού Κέντρου Υγρού Στίβου από τα 3,5 στα 22,5 εκατ. ευρώ;

Ακόμη πιο μεγάλο ενδιαφέρον θα είχε, όμως, η αφήγησή του για τα κρυφά χρέη και τα διπλά βιβλία. Για τη λεγόμενη δημιουργική λογιστική, που εμπνεύστηκαν για να αλλοιώνουν την οικονομική πραγματικότητα. Για το «αμαρτωλό» swap της Goldman Sachs, που πήρε η κυβέρνηση του, για να μειώσει πλασματικά το δημόσιο χρέος, χρεώνοντας βαρύτατο κόστος στο Δημόσιο. Και για τους συμβούλους, βέβαια, τους τεχνοκράτες και τους ειδήμονες, που εμπνέονταν τις φαινές αυτές ιδέες και ενέπνεαν τον ίδιο και τους υπουργούς του. Θα

μπορούσε ακόμη να πει για τις λεγόμενες προγραμματικές συμφωνίες, που κατέρησαν κάθε διαγωνιστική διαδικασία, επέβαλαν τις απευθείας αναθέσεις και εξέθρεψαν τη διαπλοκή. Γιατί απομάκρυνε τον Χ. Καστανίδη, όταν ζήτησε τη συγκρότηση Ανεξάρτητης Αρχής Προμηθειών; Ποια σχέση είχε η αντικατάστασή του από τον Τ. Μαντέλη με την υπογραφή των συμβάσεων του Ελληνικού Δημοσίου με την Intracom και τη Siemens; Ποια συνδεσμολογία έχουν όλα αυτά με τις μίζες της Siemens στο ΠΑΣΟΚ και τα εκατομμύρια που βρέθηκαν σε λογαριασμούς του Τ. Μαντέλη;

Θα είχαν πράγματι εξαιρετικό ενδιαφέρον οι απαντήσεις που θα έδινε για τους υπουργούς και τους συνεργάτες του, που είτε βρίσκονται στον Κορυδαλλό είτε πηγαίνουν προς τα εκεί. Για τον Α. Τσοχατζόπουλο στον οποίο αποδίδονται «μίζες» 300 εκατ. ευρώ και βέβαια για τον τότε γενικό γραμματέα του υπουργείου. Αλλά και για τον Γ. Παπαντωνίου στη θητεία και το περιβάλλον του οποίου η Δικαιοσύνη αναζητά τους μιζαδόρους «Απάτσι»: Και για τον Τ. Μαντέλη, που παραδέχθηκε ότι πήρε «προεκλογική χορηγία» 200.000 μάρκων και, στη συνέχεια, εντελώς τυχαία, «βρήκε» ακόμη 250.000 μάρκα σε άλλο λογαριασμό του. Αλλά και για τον επονομαζόμενο «στρατηγό» του, τον Θ. Τσουκάτο, που ομολόγησε ότι πήρε ένα εκατομμύριο μάρκα από τη Siemens για να τα πάει στα Ταμεία του ΠΑΣΟΚ. Και βέβαια για τα ΚΥΣΕΑ, στα οποία ο ίδιος ενέκρινε όλα εκείνα τα σάπια εξοπλιστικά! Δεν μπορεί, άλλωστε, την ώρα που «ανακάλυψε» τι γινόταν στις θητείες των άλλων να μην κατάλαβε ακόμη τι γινόταν στη δική του.

Θκ. Σημίτης, όμως, έχει να δώσει απαντήσεις και για τους ολέθριους χειρισμούς στα εθνικά ζητήματα. Γιατί πίεσε την κυπριακή ηγεσία να εγκαταλείψει τους S 300; Τι έχει να πει για τη νύχτα των Υμίων, την αποχώρηση Ελλήνων στρατιωτών και την υποστολή της ελληνικής σημαίας από ελληνικό έδαφος, το «ευχαριστούμε τους Αμερικανούς» που τον βοήθησαν στην υποχώρηση και τη συνθηκολόγηση, για την ευκαιρία που έδωσε στους Τούρκους να θέσουν ζήτημα δήθεν «γκρίζων ζωνών»; Τι έκρυψε και τι κρύβει απ' όσα γίνονταν στις διερευνητικές επαφές με τους Τούρκους; Συζητούσε -ναι ή όχι;- την εγκατάλειψη του δικαιώματος επέκτασης των χωρικών μας υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια; Συζητούσε -ναι ή όχι;- την εγκατάλειψη του δικαιώματος ΑΟΖ στο Αιγαίο; Συζητούσε -ναι ή

“
Θα ήταν ενδιαφέρον ο πρώην πρωθυπουργός να δώσει απαντήσεις για το Χρηματιστήριο, το κόστος των Ολυμπιακών, τα swaps, το «ευχαριστώ τους Αμερικανούς», τους υπουργούς με τις μίζες και άλλα πολλά
”

“
Μεγάλο ενδιαφέρον θα είχε η αφήγησή του για τα κρυφά χρέη και τα διπλά βιβλία. Για τη λεγόμενη δημιουργική λογιστική, που εμπνεύστηκαν για να αλλοιώνουν την οικονομική πραγματικότητα
”

όχι;- ακόμη και για τις δήθεν «γκρίζες ζώνες»;

Μπορεί ακόμη ο κ. Σημίτης να πει στον κόσμο και για τους άθλιους εκείνους χειρισμούς που κατέληξαν στην παράδοση του Αμντ. Οτσαλάν στους Τούρκους. Όπως και για τη «βιομηχανία» των παράνομων ελληνοποιήσεων μέσω της κορήγησης ελληνικής ταυτότητας και εκλογικού βιβλιαρίου σε χιλιάδες δήθεν «ομογενείς» με αποκλειστικό σκοπό τη νόθευση των εκλογών της 9ης Απριλίου 2000. Αλλά και για τους νόμους, με τους οποίους υπηρέτησε τη συγκάλυψη και την ατιμωρησία, τη διαπλοκή και τη λεπλάσια. Και βέβαια για τις μεταρρυθμίσεις που είτε ποτέ δεν σκέφτηκε είτε ο ίδιος ματαιώσε. Όπως εκείνη του Ασφαλιστικού Συστήματος, που σχεδίασε ο Τ. Γιαννίτσας, αλλά απέσυρε ο ίδιος φοβούμενος το πολιτικό κόστος.

Εως την ώρα, λοιπόν, που θα πει την αλήθεια, ας ξέρει ο κ. Σημίτης ότι θα είναι καταγγελλόμενος και όχι καταγγέλλων, θα είναι κατηγορούμενος και όχι κατηγορός. Και όσο επιμένει να διαστρεβλώνει τα πράγματα τόσο θα συμπαρασύρει στη δική του αναξιοπιστία όλους εκείνους που ακόμα και σήμερα κομπορρημονούν για τη δήθεν «χρυσή εποχή» τους. Διότι η εποχή τους μπορεί να ήταν «χρυσή» για κάποιους απ' αυτούς, αλλά όχι και για τους Έλληνες. Κι ούτε, βέβαια, για την Ελλάδα. ■

“
Εως την ώρα που θα πει την αλήθεια, ας ξέρει ο κ. Σημίτης ότι θα είναι καταγγελλόμενος και όχι καταγγέλλων, θα είναι κατηγορούμενος και όχι κατηγορός
”

